

ÁTÖLELT A HAJNAL

Gável testvérek

Éjszaka volt,
És botladozva léptem,
Vittem a sorsom,
Ezt a súlyos tarisznnyát,
Mely tele volt nehéz gonddal-bajjal,
De szembejött velem a hajnal,
Hozta szikrázó fénysugarát.

Ki vagy Te, mondd, aki előtt levehetem
Az éjszaka sötét köpenyét,
A csillagok lehetetlen vágy-szötteését,
A szótlan hold óhaj-birodalmát,
Hosszú évek kínzó jaj-magányát?
Ki vagy Te, mondd?

Közel hajolt.
Egy hangot sugott éppen -
Szorult a torkom -,
Ő zengte néma, halk dalát,
Megy harcba szállt minden régi jajjal,
Átölelt halkan a hajnal,
Hozta gyógyító fénysugarát.

Forrás: www.keresztenydalok.hu